

[Aage Brusgaard]

Det er altså noget, regeringen er bundet af, og det var noget af det, der burde have været med i det finanslovsoplæg, der er kommet, og i statsministerens åbningstale. Men der er faktisk ikke meget i statsministerens åbningstale, der minder om den dagsorden, der er vedtaget. Vi må altså nok konstatere, at der er meget langt fra ord til handling, og at danskerne må opleve et 1991 med en fortsættelse af gældsbyrden.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Først vil jeg gerne takke for de mange gode og velmente råd, regeringen har modtaget under denne langvarige debat. Vi har noteret dem alle, og de vil naturligvis indgå i vore overvejelser.

Jeg vil ikke være karrig og sige, at de af rådene, som måske var præget af en let polemisk tone, vil blive lagt til side. Slet, slet ikke.

Vi har hørt meget i dag, siden vi begyndte i morges kl. 10. Vi har i og for sig hørt så meget, at man, hvis man fik et svagt øjeblik, kunne spørge sig selv: Hvad skal man dog snart mene om det hele? Hjernen er så fyldt med alle disse positive impulser, at man føler sig fuldstændig overvældet. Jeg vil ikke sige, man er ør i hovedet; det tror jeg heller ikke nogen af salens medlemmer er, men det er mange forskellige temaer, som har været berørt, og en række af dem er nok ikke så egnede for mig, der nu skal svare på regeringens vegne, til at tage op netop i aften.

Mange af impulserne om miljøpolitik, om vandmiljøplan og alle de mange andre store emner, som har været berørt, tror jeg vi skal bevare i vor erindring og tage op på den måde, at fagministrene drøfter disse sager f.eks. under et samråd i Folketingets udvalg eller på anden måde. Men det er overvældende med de mange gode råd, vi har fået i dag, og jeg takker for dem. Vi har fået meget at tænke over.

Vore to grønlandske medlemmer har også haft ordet i dag. Hr. Rosing rejste et par vigtige spørgsmål. Han stillede et spørgsmål, som nok var en anelse anstrengt, men jeg tror, jeg forstod det alligevel. Hr. Rosing spurgte, om den omstændighed, at – som han sagde – udenlandske tropper nu har været til stede i Grønland siden 1950'erne, ikke kunne opfattes som et udtryk for, at den grønlandske undergrund så ikke er rigsfællesskabets. Hr. Rosing bad om et klart

svare, og det skal han også få. Svaret er: Nej, det kan man ikke opfatte det som et udtryk for.

Hr. Rosing havde også nogle betragtninger, som var dybt seriøse, om retsvæsenets store problemer i Grønland, og hr. Steenholdt var inde på samme emne i sin tale. Derfor vil jeg gerne svare således:

I august aflagde justitsministeren besøg i Grønland, og han førte en lang række nyttige forhandlinger med vore grønlandske venner om retsvæsenets problemer, og under disse samtaler orienterede justitsministeren om, at regeringen har forberedt en særlig, skal vi kalde det Grønlandspakke om retsvæsenet, og den er indeholdt i Justitsministeriets bidrag til regeringens lovprogram for den kommende folketingsamling. Heri vil indgå lovforslag, som har det sigte at bringe den grønlandske ægteskabslovgivning i overensstemmelse med den danske lovgivning på området. Det foreslås, at retsvirkningsloven skal gælde for Grønland med visse mindre ændringer.

Et andet lovforslag drejer sig om den grønlandske færdsel og indeholder nye regler om spirituskørsel og frakendelse af førerretten.

Det vil blive foreslået, at der indføres faste promillegrænser og mange andre ting, som vi håber vil være i fuld overensstemmelse med vore grønlandske venners tankegang.

Der er også et forslag, som har til formål at tilvejebringe hjemmel til at forbyde indførsel af hel- og halvautomatiske våben i Grønland. Det er ejendommeligt nok ikke muligt i øjeblikket, men det tror vi er klogt at have hjemmel til. Der er også et forslag om at ændre den grønlandske retsplejelov.

Under justitsministerens nyttige samtaler i Grønland var der også en udveksling af synspunkter om det såkaldte SSPK-samarbejde, dvs. det kriminalpræventive arbejde mellem skole, socialforvaltning, politi og kriminalforsorg, og man var enig om behovet for at styrke koordineringen og omfanget af dette præventive arbejde, og det tror jeg vil være et fremskridt. Jeg nævner disse ting, fordi vi herved ligesom vore venner i Grønland er opmærksom på, at vi må gøre en særlig indsats for at begrænse kriminaliteten i Grønland.

Hr. Glønborg nævnte den store, positive sag om FN's børnekonvention. Jeg vil sige, at regeringens agt er så snart som overhovedet muligt at forelægge denne konvention i Folketinget med henblik på dansk ratifikation.